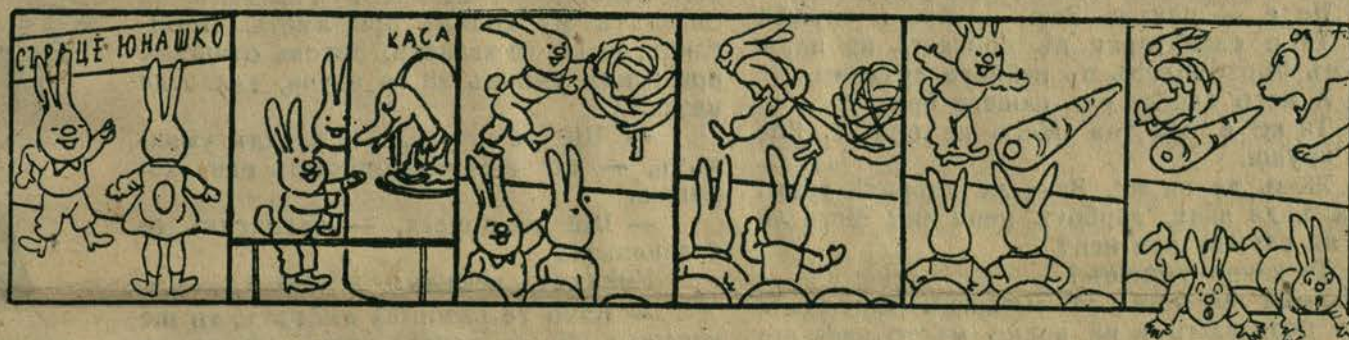

ЗАЙЦИ НА КИНО

Зайци, тичайте, елате
при другари все познати!
Тукъ билетчета вземете,
дружно филма посетете!
И ще видите юнаци
със засукани мустаци —
страхъ какво е тѣ не знаятъ,
съ лъвоветѣ си играятъ!

Зайци много се явиха,
въ киното се наредиха.
Филмътъ почна. Дѣхъ запрѣха.
Съ вирнати уши следѣха,
какъ испитанъ юначина
влѣзва въвѣ една градина,
зелки, моркови задига...
Но нечаканъ песъ пристига.

Заю трепва. И тогава
ужасъ въ киното настава.
— Бѣгайте навѣнъ юнаци!
Въ миши дупки, въ хресталаци
зайцитѣ се мигомъ скриха,
съ „честь и слава“ се покриха.

Ранъ-Босилекъ

ГОЛЪМЪ СЪЧКО, МАЛЪКЪ СЪЧКО И БАБА МАРТА

Голѣмъ Съчко, Малѣкъ Съчко и баба Марта — два брата и една сестра, имали общо лозе. Отъ него тѣ изкарвали три бѣчви вино — на всѣкиго по една.

Голѣмъ Съчко цѣлъ день ходи, скита по калове, по студове, снѣгъ го вали, вѣтъръ го духа и вечеръ се върне капналъ отъ умора. Седне да си почине, хапне си, пийне си, каквото му е реда, че чашка, че двенки, че килце, че две — изпилъ си бѣчвата съ виното.

Малѣкъ Съчко и той като брата си. По рѣкитѣ ходи, леда чупи, снѣга топи, порои отпраща, горитѣ чисти, гнѣзда за скорцитѣ готви, цѣлъ день ходи нагоре-надолу, умори се, върне се вечеръ, хапне си, пийне си. Ха чашка, ха още една, че килце, че две — и той си изпилъ виното.

Тръгнатъ двамата брата на сватба на кръщавка, или нѣкъде на гости и умиратъ отъ срамъ, че нѣматъ вино.

А пѣкъ бѣчвата на баба Марта си стои въ зимника непобутната — пълна пълненичка.

Нѣма какво! Двамата брата решили да изпиятъ виното на сестра си. Решили и го сторили. Днесъ тоя точно, утре она точно — и виното се свършило.

Дошла баба Марта, запретнала ржкави, разшетала се да срѣща пролѣтъта, както е прилично. Шетала, шетала, уморила се, седнала да си почине. Рекла да похапне, сѣтила се за винцето и рекла да си пийне.

Като отишла при бѣчвата — що да види. Въ нея не останало ни капка. Джигитѣ ѝ се разсѣхнали, обржчитѣ ѝ се разслабили.

Разбрала баба Марта, че е ограбена отъ братята си, разсърдила се, разфучала се, леле мале, насреща ѝ се не излиза! Фучала, бѣснѣла, клела, викала, па седнала, та заплакала. Сълзирѣки потекли отъ очитѣ ѝ.

Плакала, плакала, най-после се утешила.

— Е, ако сж го изпили, моитѣ брата сж го изпили, не сж чужди хора я, — казала тя и се засмѣла.